

Březen-duben

Nejdůležitější body:

- **Seznam soutěží, na které by jste si měli udělat čas:**
13.4.2014 IV.VC ČABK, dorost,jun.,sen.,masters
26-27.4.2014 GP HK, všechny kategorie
4.5.2014 Přebor Prahy všechny kategorie
10.5.2014 Wakiazši CUP všechny kategorie
17.5.2014 Szac CUP Maďarsko,všechny kategorie WUKF
24-25.5.2014 GP Ústí n.Labem všechny kategorie
24-25.5.2014 ME FSKA Polsko, všechny kategorie

Uvnitř tohoto vydání:

Pokračování úvahy J. Duška... 2

Jindra -"Sám voják v poli" ... 2

Někdy méně je více, aneb zimní camp super... 3

1.kolo NP mládeže z hlediska umístění úspěšné... 3

Na pokračování, „Moje cesta bojovým uměním“ ... 4

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

DVACET LET OD ZALOŽENÍ SK KESL RYU

„Léta páně“1.3.1994 byl oficiálně zaregistrován náš klub SK KESL ryu na MV.Dvacet let je hodně dlouhá doba a ti,kteří zůstali od začátku se dají spočítat na prstech jedné ruky. Oslava na zimním campu byla spíše komorní, ale někdy méně je více a tak těch třicet věrných, kteří si nenechali ujít ani camp,ani oslavu si ve video maratónu takřka 5 hodin připomněli ty nejvýznamnější okamžiky a akce našeho SK a i díky občerstvení a krásného dortu mnozí vytrvali až do konce. Asi největší radost senseiovi připravili svoji účastí takřka legendární členové našeho klubu a sice Veronika Jelínková, Klára Marečková, Jan i Vašek Dovolilové, Aramays Tokhyan, Jindra Pilmann, Lucka Papíková ale i účastníci campu jako Hanka Vašíčková,Petr

Vašíček,Šárka Hubková a další. Prostřednictvím promítacího plátna všichni vzpomínali na nejvýraznější osobnost SK Ivču Keslovou,kteřá svými úspěchy proslavila náš klub nejen doma, ale i v zahraničí. Pak na mistry ČR i medailisty z ME a MS, jako Matěje Krále, Tomáše Dvořáka, Josefa Pe-

karoviče, Lukáše Höfnera, Miloše Fleka,Janu Breburdovou,Helču Vocolovou a další campy,když se účast pravidelně pohybovala od 60 po 80 účastníků a nezapomenutelný camp s GM Danny

Hazanem,a ostatní akce, které byly vždy demonstrací skvělé party a zážitků vymykajících se z běžného života. Na závěr si všichni navzájem popřáli, aby i když je čas a osud zavane kamkoliv a životní styl či okolnosti jim již nedovolí věnovat se karate, neztratí čísla na svého senseie či kamarádů a občas si zavolají jak se mají, zdali jsou v pořádku, protože aniž si to většina těch,kteří skončí a ani se nerozloučí uvědomují, dobrý sensei si ke každému jedinci ať kvalitnějšímu či horšímu vypracuje určitý vztah a každý odchod ho svým způsobem zasáhne. Pokud vezmeme v úvahu skutečnost, že od roku 1993 prošlo naším SK přes 1500 tváří, pak těch zásahů bylo víc než dost. No a dále přání aby náš SK měl nadále většinu těch skvělých lidí, kteří

MEMORIÁL M. ŠIANSKÉHO POTĚŠIL HLAVNĚ VÝKONY...

Na chválu výkonů od náčelníka je jak je všeobecně známo se čeká mnohdy roky:-).Na soutěži které se zúčastňujeme několik let i z určité úcty k již nežijícímu někdejšímu karatistickému kolegovi se sešla jako vždy docela slušná konkurence z celé ČR.Z našeho SK to bylo bohužel opět pouze torzo našeho klubu a to i přes to, že zvláště v kategorii 8-7.kyu by se našim borcům určitě dařilo. Nakonec ale z našich co závodník to medaile a zvláště

tě výkony většiny z nich byla příčinou spokojenosti senseie.Sto procentně se dařilo Hance Vašíčkové, která si odnesla pohár pro vítěze, dále v kata pak už zachraňovali dobré jméno našeho SK pouze Kateřina Neufingerová a Petr Němeček 2.místo a Šárka Hubková a Kamil Al Otri 3.místo v kategorii masters. Zlepšeným výkonem a 5. místem se prezentoval i Jonáš Sanislo. Všichni v kata si zasloužili pochvalu za výkonnostní vze-

stup a to platilo i o kumite. Erika Hubková bojovala jako lvice a tentokrát přidala i trošku techniky a to jí vyneslo oprávněné vítězství. Ve stejné formě nastoupil i Jonáš Sanislo a pohár vítěze pro něj.Pak ještě Robert Palička přidal cenný bronz též kvalitním výkonem. Díky tedy všem nejen za svojí vlastní dobrou prezentaci, ale hlavně za reprezentaci svého klubu,jehož dobré jméno držíme společně již dvacet let.

Nezapomeňte držet palce!

29.3.se koná MČR seniorů a Masters.

Reprezentovat nás budou v kata nominovaní Anežka Kotěrová a Hanka Vašíčková, Marek Pohanka kata i kumite -60.kg, Tomáš Reich kumite +84.kg a doposud nejšeštrannější Jindra Pilmann Kata, kumite -84.kg a kumite BRH. V Kategorii masters nás budou reprezentovat Karel Kestl, Petr Němeček, Kamil Al Otri, Roman Kotěra, Radek Frühauf, Kateřina Neufingerová a Šárka Hubková.

3-6.4. se koná MS WSKU v Kosovu, tj. Mistrovství světa Shotokanu pod WKF.

Reprezentovat nás budou Matěj Říha dorost kata a v kategorii masters Karel Kestl a Kateřina Neufingerová

pokračování.. ÚVAHA KTERÁ STOJÍ ZA TO...ČLÁNEK OD HERCE J.DUŠKA

Slyšel jsem přednášku doktora Greena, která zazněla na konferenci v Barceloně v červnu roku 2009. Mluvil o tom, kolik se ročně protáčí peněz v petrolejářském průmyslu. Pamatujte si to číslo: čtyři sta trilionů eur! Doktor Green je americký obvodní lékař který celý život bojuje za rozšíření informací kolem tzv. volné energie reprezentované vynálezy Nikoly Tesly a dalších vědců. Hovořil o tom, že komu nikoval s prezidenty Clintonem a Obamou, kteří mají snahu tyto informace uvolnit. Tento lékař tvrdí, že od roku 1902 už nemusel být spálen ani litr ropy, ani kilo uhlí. Při stroje, které by to umožnily, už tedy v té době byly. Podstata spočívá v tom, že nějací „chytřejší lidé“ něco zakazují. Nacpou nám na hlavu helmy, do těla strčí čipy, očukují nás, přikážou nám povinnou péči v tom či onom jenom proto, aby se náhodou někdo ze systému nevymanil. To by se jim nehodilo, je přece potřeba pro nějakou úzkou vrstvu lidí, majitelů korporací, aby všichni makali a minimálně 50% vlastních příjmů odevzdávali na daních pojistkách a poplatcích. Hra je jasná, není na ní nic složitějšího. Viděl jsem film Home, který ukazuje, jakým způsobem ničíme planetu. Všechno jsme „zobchodovali“ a připadá nám to jako normální. Unikl nám pocit celku. Nechápeme, že když chceme hospodářský růst, roste náš dluh. Myslím hospodářský růst, jak je dnes definovaný. Tím pádem je logické, že nejvíce rostou dluhy. A protože se nedíváme na svět celostně, myslíme si, že je výhodné plundrovat Zemi. Dneska už jsou státy jako Gabon, jejichž představitelé říkají: „Ano, budeme tě-

žit vzácné dřeviny z pralesa, ale na jeden hektar pokácíme jen jeden strom za rok. Najdeme způsob jak udržet celek. Ne že vykáčeme všechny krásné stromy na židle, na podlahy a trámy. Nebo že je ztočíme...“ Nemusíme přece krásné stromy zničit, dokud židle, podlahy trámy slouží. Nemusíme mít přece každý půlrok nové židle. Je to nesmysl a choroba naší mysli. Toužíme po věcech, které nepotřebujeme. Necháme si vnutit nějakou společenskou reklamní masáž, že potřebujeme zbytečnosti, bez kterých bychom se klidně mohli obejít. Kvůli téhle dysfunkci naší mysli může nekonečně fungovat obrovská nadvýroba a celé se to bude hájit hrozbou nezaměstnání. Nakonec se vždycky najde někdo, kdo ti řekne: „No, hele, počkej, a co by dělali ti nezaměstnaní?“ Já mu na to odpovím: „Dělali by to, co by bylo potřeba! Uklidili by ulici, zahrabali by vykopaný výkop, někomu by pomohli.“ Slyšel jsem takovou věc. Někdy člověk údajně mluví s gorilami. Zná jejich posunkovou řeč. Zeptal se jich proč používají nástroje méně, než to dělají šimpanzi? A gorila mu odpověděla: „My používáme nástroje méně, protože od nich je příliš blízko ke zbraním.“ Když toto odpoví gorila, nastavuje nám zrcadlo. Uvidíme svůj strach, ztrátu bdělosti. Uvidíme, jací jsme pitomci. Slovo pitomí původně znamenalo krmený. „Husa pitomá“ byla „husa vykrmená“. Naše pitomost spočívá v naší vykrmenosti. Zejména naše civilizace obchodující s čímkoli. A především s našimi dušemi. Pitomci, kteří ztratili bdělost. Neboť jestli gorila toto odpoví, je to vrchol bdělosti.

Protože se obejde bez nástrojů, zvládne věci, které potřebuje, a neví, proč by si připravila problém, že se těmi větvemi začnou všichni nakonec mlátit. Těhle přihodě věřím, protože vím třeba od spisovatelky Anick de Souzenelle, že na planetě existují domorodé kmeny, jež ovládají metalurgii, ale záměrně ji nepoužívají. Říkájí, že metalurgie je přílišný zásah do těla Země. Že nástroje si mohou vyrobit z kamene a z kostí, a to jim stačí. A viděl jsem filmový dokument o Křovácích, jak kamennými sekýrami pokácí strom. Slyšel jsem, že dodnes v některých afrických vesnicích je kovář něco jako kat. Žije trochu stranou jako zvláštní bytost. Při metalurgických procesech se musejí dodržovat velice přísná pravidla, zvyky a očištné rituály. Takže si dovedu připustit myšlenku, že gorily nepoužívají nástroje vědomě. Stejně jako Mayové neuvěřovali kolo, ačkoli ho museli znát, ale z nějakých důvodů ho nechťeli užívat. My, jak jsme lační a neklidní, nechápeme celek, začneme se rýpat v genech, protože chceme být bohy naší umolované části světa, a vyrábíme umělé myši. Ne nechaví černokněžníci chtějí štěpit atom, chtějí se cpát do genetického kódu. A proč? Co tím získáme? Že vyrobíme umělou myš? Nebo že rozstřípíme půl zeměkoule v atomu a že nebudeme kam pak mít uložit odpad? Že otrávíme všechny podzemní vody kyselinou sírovou, abychom mohli vytěžít uran? Získáme větší pocit důležitosti, který nás ještě více zaslepí? Jak dlouho ještě chceme pěstovat svou nepozornost? Možná je právě teď čas něco dělat...

JINDRA - „SÁM VOJÁK V POLI“ OPĚT VÍCE JAK ÚSPĚŠNĚ...

Dovoluji si parafrázovat název slavné beletrie na druhé kolo NP ČSKe. Všichni skalní reprezentanti se zdravotně rozpadli, tak že do Liberce jel reprezentovat svůj klub pouze Jindra Pilmann. Ale jak již bylo několikrát řečeno s lehkou nadsázkou to vypadá, že stačí vyslat jen jeho. Opět zlatou medailí v kata, zlatou medailí

v kumite -84.kg a zlatou medailí v kumite bez rozdílu hmotnosti umístil náš SK na třetím místě úspěšnosti ze všech zúčastněných klubů. Co více k tomu dodat. Zatím co ostatní kluby nám závidí, i když je Jindra ještě mladý a pro

karate stále perspektivní, vkrádá se otázka jak dlouho ho ještě bude závodění bavit. A pak je další otázka, zdali bude mít alespoň nástupce přibližně stejně kvalitního. Tak že ostatní ten nejlepší vzor máte přímo v klubu a tak zkuste i vy mít chuť a morálku ho napodobit. Protože čas letí... No jako vždy: „Jindro díky za celý náš klub“.

NĚKDY MÉNĚ JE VÍCE ANEB ZIMNÍ CAMP OPĚT SUPER

Když nebereme v úvahu všechny ty, kteří se zúčastnili oslavy dvacátého výročí našeho SK, pak nás dohromady zbylo 23 těch, kteří to karate berou opravdu vážně. Říkat že se jednalo opět o super akci se super lidmi by bylo nošení dříví do lesa a tak spíše o tom, o co přišli ostani co se campu nezúčastnili. Hned prvním milým překvapením byl, že jídlo se podstatně zlepšilo a pár zlepšení včetně horní klubovny přispělo k větší soudržnosti celé kolektivu. Další pozitivum bylo jarní počasí, které nám vydrželo celý týden, tak že přírody jsme si užili také dost. Zahájení 8km indianským během některé z přítomných trochu vyděsilo, ale bylo tak hezky, že by byl hřích zůstat doma. Pak už klasika ladění základních technik, kata a kumite pro soutěže, večery s doplňkovým tréninkem na výuku základních a mistrovských kat. Další pak kardio, trochu posilování ale v pohodovém tempu a atmosféře. Klasiku v podobě „super klikaře“ při neúčasti mistrovských

stv ve slečnách všem vypálila rybník Nela Mistríková a v mužích Kuba Slanař. O vydařené oslavě bylo již řečeno vše na jiném místě zpravodaje a tak zpátky k soutěžím. O pohár SK kesi ryu 8-6.kyu, kdy dostali pohár všichni tři, mile překvapila Nela Mistríková s 8.kyu bronzovou příčkou, stejně tak Lubomír Janoušek stříbrem a vítězství za slouženě vybojoval Mark Oram, nositel 6.kyu. V kategorii těch vyšších stv kralovala bez výrazné konkurence Hanka Vašíčková. Výborným výkonem se prezentoval stříbrný Libor Podroužek a stejně tak jen o pověstný fous bronzový Jakub Slanař. Velmi dobře se mezi „mladší“ prezentovali borci věk. kategorie Masters na 4.místě Kamil Al Otri a 5.místě Kačka Neufingerová. Večerní přednášky klasika-životopráva, dějiny a vznik karate, kata video staří mistrů, Aghayev kumite, vysvětlování každodenních citátů a v neposlední řadě soutěž ak. malířů, ve které zvítězil Libor Podroužek. Pak již probí-

hala systematická příprava zkoušek na vyšších STV. Jako nejlépe připraveni s největším pokrokem se prezentovali Nela Mistríková a Luboš Janoušek, kdy oba výjimečně absolvovali úspěšně dvojzkoušku a získali 6.kyu. Stejně kyu doslova vybojoval i Matěj Kučera a 5.kyu bylo po zásluze uděleno Markovi Oramovi a Petře Pilařové. 4.kyu taktéž doslova vyválčil Kryštof Hlaváč a 3.kyu mohlo být uděleno maximálně se snažícímu Jáchymu Hořákov. Pak se již vydařený camp chýlil ke konci a jako vždy v závěru přišlo vyhlášení nejlepších. Žádným překvapením nebylo vyhlášení Nely Mistríkové a Lubomíra Janouška, Jáchyma Hořáka, Marka Orama, Jakuba Slanaře a Libora Podroužka. Na závěr pouze opět poznámku. Těžko přetěžko se pracuje v posunu s těmi, kteří jsou závislí pouze na trénincích. Campy jsou ve všech sportech nezbytností především pro motivaci do další práce, rozvíjení smyslu pro kolektiv a výkonnostní posun. To se dařilo..

*„Existuje tisíc
různých způsobů
jak zabít čas, ale
ani jeden, jak ho
vzkřísit“
Albert Einstein*

I.KOLO NP Z HLEDISKA UMÍSTĚNÍ VÍCE JAK ÚSPĚŠNÉ

Změna stylu soutěží ze kterých se postupuje na MČR mládeže a motivační finanční odměny pro kluby s nejvíce závodníky, opět zaplnilo 1.kolo NP ČSKe konané v Praze více jak 400 závodníky. Z našeho klubu startovalo opět pouze torzo těch, kteří by v budoucnu mohli něco na soutěžním tatami dokázat, ale asi zbytečně cokoliv dále psát. Z těch 7 borců našeho SK, kteří se zúčastnili, pokud nebudeme příliš podrobně rozpytvávat samotné výkony a výkonnostní posuny, dopadli všichni nad očekávání dobře. V ml. žácích nemáme nikoho, protože oni prostě nejezdí. Ve starších jsme měli pouze Jáchyma Hořáka, který z důvodu že neměl soupeře ve své kategorii na kumite, nakonec startoval v dorostu a částečně se dařilo i když bez medailového efek-

tu. Druhým byl Jonáš Sanilso, kterému se podařilo nějakým stylem umluvit našeho kouče a propašoval se na soutěži i když poslední možnost přihlášení na turnaj, jako někteří další propásl. Na medaili sice nedosáhl, ale dvě pátá místa v kata i kumite se dají považovat za slušné. Jakubovi evidentně pomohl camp, alespoň v kata a jeho dvě medaile, stříbro v kumite a bronz v kata byly toho dokladem. Kdo překvapil asi nejvíce byla Nikola Janoušová, která po delším výpadku díky zranění, vybojovala kvalitním výkonem dvě stříbrné medaile v kata i kumite dorostu. Přes „kopírák“ ji napodobila Polanová Kay v juniorkách, též dvě stříbrné medaile, ale na zlato jsme si museli ještě počkat. Asi nej kvalitnější výkon dne předvedl Matěj Říha, kterému přechod do starší

kategorie, tedy dorostu, nedělá ani ty nejmenší potíže. Jeho vítězství v kata bylo naprosto zasloužené a to ještě stihl pomáhat rodičům v „Bussinesu“. Druhou zlatou pro náš SK vybojovala též dobrým výkonem Zuzka Augustí nová v juniorkách kata. Čtvrté místo dle úspěšnosti ze všech zúčastněných klubů při našem počtu závodníků je jistě skvělé a nezbyvá než doufat, že nás bude přístě více. Co mě doslova drtilo při jinak dobré soutěži byla opět naprosto zoufalá demonstrace klubového kolektivu našich borců. Většinou odcvičící „hvězdy“ už nezajímaly výkony ostatních a tak například Matěj, který dokončil svojí finálovou katu neslyšel ani jedny ruce tleskající za výborný výkon. Zkuste jít proti trendu dnešní doby a sobectví vyměňte za týmovou hru...

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

13 pokračování...zpr. 1/2014. Po soustředění sice opět návrat do běžného života se starostmi i radostmi. Opět pozvání na exhibici na pionýrský tábor Jaroslavice a tak čtyři luxusní vozy škoda 100 vyrazily na cestu, která by proběhla v pohodě, kdyby Kocábek na dálnici nezpomaloval ostatní vozy plácačkou ze soupravy „malý železničář“. Naše vozy v pravdě držely pohromadě silou vůle, tak že když jsme přijeli na tábor, děti se radovali že přijelo autorodeo. Povzbuzení tímto uvítáním se v nás nezapřela určitá dávka exhibicionismu, já udělal Pavlovi do dveří lavor a on mi vykopl lefektor, což děti utvrdilo, že odhadli

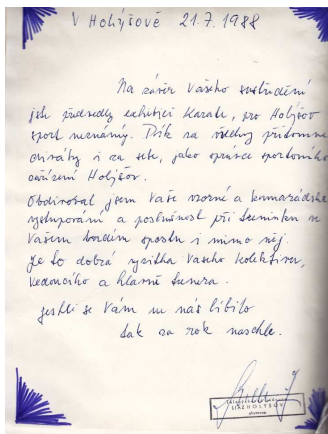
správně. Jinak opět exhibice jak má být, velký úspěch a jediné co bylo na hraně byl opět test odolnosti karateky pro libovolné zájemce. Nakonec od stokilového místního borce jsem tři rány vydržel, ale bylo to tak tak... Tělocvična s novým školním rokem není, Sugi se na to vykašlal a tak chodím trénovat „áčko“ do lesoparku. Nějak se vše v peníze obrací a vedení včetně Lajčíka, Šimona a dalších podstatu myšlenky karate hledají na jiné úrovni a tak po delším přemýšlení se rozhodují a po 8 letech odcházím z Uhelných skladů. Určitou nostalgií jsem vnímal, avšak karate se stalo mým vnitřním životem. Potěšující je, že mě následuje většina mých borců a tak nové „dojo“ je pro nás TJ Dynamo Pankrác. Dalo by se říci náš „malý stát ve státě“ čítá již 40 karatek a to je dobré. Vánoční pohár je jeden velký úspěch. Růža jak říkáme Petrovi Slavíčkovi s 8. Kyu neuvěřitelně zabojoval a porazil borce se zelenými a fialovými

pásky. Ondra Vojtěcháč třetí v kata a když Zbyňda udělal trojku i v kumite, měl jsem takovou radost že jsem i s nadhledem milionáře přehlédl skutečnost, že jako rozhodčího mě obrali o 30 Kč. V Sokolově na VC se zadařilo i mě, finále sice uteklo o tři desetinky, ale mezi špičkou ČR... Za vše hovoří zisk takřka 700 bodů. Končí další rok mého karatistického tažení a já si čím dál uvědomuji podstatu cesty karate. Je to úplně něco jiného než na začátku, již to nejsem jen já, já, ale jsou to moji borci kteří mi přinášejí radost a pohodu. Člověk cítí že hlavně tělesná schránka trochu začíná trucovat pokud jde o vrcholné výkony, ale tím více si uvědomuji, že o tom ta pravá ce-

sta není. Nový rok a hned největší přání, svým způsobem přiznání, která s myšlenkou cesty starých mistrů příliš nesouvisí a sice najít tělocvičnu na cvičení! A tak lítám po Praze a každé místo by bylo dobré, ale nic. Díky Honzovi Pechanovi je možnost než úplně zmrzneme cvičit venku na školním hřišti. To ale nevadilo, aby Ivča obhájila titul dorostenecké mistryně ČR a hned na to druhá mezi seniorkami na NP. Konečně tělocvična je, ale pouze od 20:00 do 22:00, ale aspoň něco. Tak že můžeme trochu systematicky začít pracovat a já se rozhodně nevzdávám myšlenky na získání mety nejvyšší a sice černý pás. Moc mi pomohl Ro-

man Chýle, ke kterému chodím do sklepa a společně zvedáme těžké váhy a v minimálním prostoru se snažíme i o karate. Zimní soustředění je pochopitelně jen na mě, protože tak si už všichni zvykli. Opět Holýšov a je to vlastně takové přátelské soustředění z Uhelnými sklady, kdy se s námi zúčastnili Matějka, Jindra Kadoun, Honza Jančařík a Andy a další. Klasicky oblíbené běhání po tankodromu, běh Ninjů, sauna, muzikantské trio Vašek Valenta, Vlado Grůl a Vendula Moš

nová a další akce udělaly z této akce naprosto výjimečný zážitek se super partou. S novým rokem i MČR v Chomutově a černý kůň soutěže neklamal. Ivča zajela naprosto skvěle a titul mistra ČR pro náš SK na světě. Triumfální příchod na trénink a ocenění celého oddílu jsem ani v tak velké míře nečekal. Čas utíká a jednak se připravujeme na M ČSSR a jednak využívám každou chvíli ku na zodpovědnou přípravu úspěšného složení zkoušek na černý pás. Prosí se, že by měly být někdy v červnu. Nejdůležitější je jestli vůbec budu pozván. Pokud ano, abych byl stoprocentně připraven. Teorie dobrá, kdyby mě někdo o půlnoci probudil, veškeré názvosloví mu řeknu z fleku. Ale dále to bude vyžadovat dobrou fyziku a tak každý den na hřišti, kde si nakládám krátké i dlouhé tratě, potom posilovačku a večer na trénink. Do Olomouce na M ČSSR se nabídl Břetě Bušo, že nás svezou svou luxusní

károu škoda 100 a tak smrt v očích, sto na tachometru a málem jsme včas nedorazili. Nakonec Ivča opět neklamala, trenér se sice jak na výkon, tak na rozhodčí trochu mračil, ale skvělá bronzová medaile. Z mého relativně poklidného života mě takřka na mrtvici dostal telefonní hovor jeden večer od našeho šéftrenéra Niniho: „V sobotu 24. 6. děláš zkoušky“. Od té chvíle neproběhla minuta, kdy bych na zkoušky nemyslel. A je tu sobota! Plno známých tváří, Vejvoda Hamrský, Skála, Joska, Matěj, Hegerová a další, včetně mého oddílového kolegy „Štantejse“ který jde na druhý pokus. Jinak je nás tady plus-mínus padesát Zkušební komisaři Zvěřina 4.D. Koloc 3.D. Vohnut 3.D. a Pytlík 3.Dan. V 9:00 jsem na místě a ve 13:00 jdu na řadu a trefně to komentoval Michal, že jsem jako chameleon, že už jsem za tu dobu vystřídal snad všechny barvy. Pak už jízda s Michalem a tehdy špičkovými kumiťáky Joskou a Strazerem. Více jak hodinu jsem se snažil překonat sám sebe a celkem přesně to vyjádřil jeden též zkoušený poznámkou: „To jsem ještě nezažil, aby ze mě již netekl pot, ale už jen neslaná voda!“ Závěrečné kumite a konec. Nástup a zkušební komise hlásí výsledky. A na jednu slyším: „Kosl, první dan ano“. Řekl to jako když o nic nejde, a já jsem stál bez jakékoliv reakce, jen jsem cítil jak ze mě vše spadlo. Radost jsem ještě nějak ani neměl, cítil jsem takový krásný, blahodárný klid, konec všech nervů. Dorazil jsem do cíle. Dne 24.6.1989 ve 14:30 byl konkrétně mě udělen 1. Dan po 8 letech karatistického tažení. Pak již ti nejbližší čekali na můstku na diskotéce, a bylo to hodně velké. Na tréninku to bylo něco, na co se nikdy nezapomíná. Dlouhotrvající potlesk přivítal mistra, gratulace, a jen fakt že jsme tvrdí chlapi mě zachránili, že dojetí jsem tak tak s vypětím sil udržel. Pokračování příště